

PRÁZDNINOVÝ Zpravodaj farností na Lipně

31 – 34 / 2024

28. 7. 2024

Milovaní bratři a sestry, přátelé Boží!

Dnes dostáváte do rukou **prázdninový Zpravodaj farností na Lipně**.

V průběhu měsíce srpna budu **na dovolené**. Jak vyplývá z pořadu bohoslužeb, v době dovolené budou v našich farních kostelech **pouze nedělní bohoslužby!**

Kdyby snad náhodou bylo třeba během mé dovolené zajistit na teritoriu mých farností **křesťanský pohřeb**, obraťte se laskavě, pěkně prosím bych řekl, přímo na **pohřební službu pana Františka Cimerhanzla** v Českém Krumlově (telefon: 602 456 370). Pohřební služba následně vyrozumí zastupujícího kněze, aby byl pohřeb řádně zajištěn.

Krásné prožití prázdnin a dovolených vám všem přeje a ze srdce + žehná

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

Adresa sídelní farnosti:

Římskokatolická farnost Horní Planá
Náměstí 1
382 26 Horní Planá

mobil: (+420) 604 322 396

E-mail: pater.spacek@seznam.cz
farnosti-na-lipne@seznam.cz

www: <http://www.farnosti-na-lipne.cz>

QR kód

Příležitost ke svaté zpovědi:

- Horní Planá:**
 - Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Frymburk:**
 - Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Vyšší Brod:**
 - Ne – čtvrt hodiny přede mší sv.
- Černá v Pošumaví:**
 - So – čtvrt hodiny přede mší sv.

POŘAD BOHOSLUŽEB O PRÁZDNINÁCH

	Horní Planá	Frymburk	Vyšší Brod	Černá v Pošumaví
<u>NEDELE</u> 28. 7. 2024	8:00 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za hojnost darů Ducha svatého pro letošní novokněze.	9:45 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za hojnost darů Ducha svatého pro letošní novokněze.	11:30 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za + Evu Horejšovou a za + Josefa a Annu Hrubcovy.	Sobota 27. 7. 2024 17:00 (farní kostel) <i>17. neděle v mezidobí</i> Za živé i zemřelé z naší farnosti (PRO POPULO).
<u>Pátek</u> 2. 8. 2024	14:00 (kaple v domově důchodců) <i>Votivní mše „O Nejsvětějším Srdci Ježíšově“</i> <i>PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI</i>			
<u>Sobota</u> 3. 8. 2024				17:00 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + Jana, Boženu a Stanislavu Rosických.
<u>NEDELE</u> 4. 8. 2024	8:00 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + Tomáše a Růženu Kukačkovy, jejich sourozence a rodiče.	9:45 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + vldp. P. Metoděje Sládka OFMCap.	11:30 (farní kostel) <i>18. neděle v mezidobí</i> Za + vldp. P. Kassiana Válka OFMCap.	
<u>Sobota</u> 10. 8. 2024			11:00 (poutní kaple Maria Rast am Stein) <i>Votivní mše svatá „O Nanebevzetí Panny Marie“</i>	
<u>NEDELE</u> 11. 8. 2024	8:00 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za + čestného kanovníka vldp. P. Michala Tkáče, dlouholetého varhaníka a učitele Maxmiliana Schaffranka, Hanse Grilla a hospodyni Aničku.	9:45 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za + čestného kanovníka vldp. P. Michala Tkáče, dlouholetého varhaníka a učitele Maxmiliana Schaffranka, Hanse Grilla a hospodyni Aničku.	11:30 (farní kostel) <i>19. neděle v mezidobí</i> Za hojnost darů Ducha svatého pro letošní novokněze.	
<u>NEDELE</u> 18. 8. 2024	8:00 (farní kostel) <i>20. neděle v mezidobí</i> Za + rodiče Jiřího a Marii Hadravovy, syna Jaroslava a za ochranu Boží pro živou rodinu.	9:45 (farní kostel) <i>20. neděle v mezidobí</i> Za + Máriu Langerovou, s níž jsme se nedávno v tom našem frymburském kostelíčku naposledy rozloučili.	11:30 (farní kostel) <i>20. neděle v mezidobí</i> Prosba o mocnou ochranu a přimluvu Panny Marie Královny pro celou naši farnost.	
<u>NEDELE</u> 25. 8. 2024	8:00 (farní kostel) <i>21. neděle v mezidobí</i> Za + Annu Panskou, za + Ladislava Panského a za celou rodinu.	9:45 (farní kostel) POUTNÍ MŠE SVATÁ <i>(TITULÁRNÍ SLAVNOST SV. BARTOLOMĚJE, APOŠTOLA)</i> Za živé i + z naší farnosti.	11:30 (farní kostel) POUTNÍ MŠE SVATÁ <i>(TITULÁRNÍ SLAVNOST SV. BARTOLOMĚJE, APOŠTOLA)</i> Za živé i + z naší farnosti.	

17. neděle v mezidobí

1. čtení
(2 Král 4, 42-44)

2. čtení
(Ef 4, 1-6)

Evangelium
(Jan 6, 1-15)

MALÉ ZAMYŠLENÍ O CHLEBU NAŠEM VEZDEJŠÍM

Bratři a sestry, často se říká, že život je boj. Je úchvatné pozorovat, jak se život přes všechny překážky ubírá vpřed. S životním bojem souvisí také mravní a náboženské úsilí. Je to zápas člověka sama se sebou.

Způsob boje se ovšem mění. Primitivní lovec mamutů bojoval o svou kořist – pěstí nebo kyjem. My dnes bojujeme o svou mzdu, o svou životní úroveň, o budoucnost svých dětí. Bojujeme také, ale jinak a jasněji než lovci mamutů. To, o co všichni lidé na světě bojují, je živobytí, jehož symbolem je **chléb náš vezdejší**.

Všichni víme, co je to chléb. Vždyť **je to denní strava**. Právě toto živobytí se stává kolbištěm, kde dochází ke střetům v několika rovinách. Je zde napětí mezi lidským úsilím o přežití, a mezi lidským úsilím co nejvíce vydobýt, aby kvetla živnost. Je zde střet mezi lidskou soběstačností – mezi materialistickým tvrzením, že vše je věcí lidského snažení, a že tudíž žádného Boha nepotřebujeme, a mezi skutečností, že chléb je darem od Boha. Zkusme o tom uvažovat.

Na světě je stále hlad a bída. I dnes **mnoho lidí umírá hladem** a jen část lidstva trpí – s prominutím – „přežráním“. My žijeme ve společnosti, kde nejde o přežití, ale chtěli bychom mít všeho nadbytek. Mnohým nejde o živobytí, ale o to, co nejvíce zbohatnout. To je také životní boj.

A pak je zde další rovina střetu: **Lidská soběstačnost – a Boží dar**. Lidé světa tvrdí, že to je jen věc lidské práce, lidského důmyslu. Naopak Svatá Písma nás učí, že chléb je darem od Pána. Člověk ho musí těžko dobývat, protože se dopustil hříchu. Když lidské zlo dostoupí vrcholu a nastávají války, pohromy, katastrofy – jako trest s tím jde hlad a strádání. Trest za hřích.

Sami Izraelité to ve svých dějinách poznali. O Mesiáši se pak mluvilo jako o tom, za jehož vlády bude hojnost Božího požehnání, bude se rozlévat blaho. Protože my skutečně víme, že pouze Bůh dává všechno potřebné k životu.

Staří sedláci měli daleko víc smyslu pro závislost na Bohu. Vždyť sedlák, který se těžce lopotil, věděl, že může o všechno přijít, když Bůh dopustí krupobití nebo sucho. Proto se dříve lidé modlili před jídlem i po jídle. Považovali chléb za Boží dar, a proto s ním zacházeli s posvátnou úctou. Než chléb začali krájet, nejprve ho pokřižovali. Děti musely chléb políbit, když jim spadl na zem.

Někdo by mohl namítnout – ale to bylo tenkrát, to ještě nebyly sociální vymoženosti. Dnes toto sociální zajištění sice máme (i když – upřímně řečeno – nestojí za mnoho), ale přece i nám v této konzumní společnosti Bůh tvrdě připomíná, že to není tak, jak si lidé myslí. Stačí připomenout moderní nemoci z „pokroku“ civilizace, např. infarkt myokardu. Můžeš MÍT, ale nemusíš ŽÍT! Ta připomínka je proto, aby si rozumní lidé uvědomili, že **chléb náš vezdejší je BOŽÍ DAR**, a že za něj má člověk Bohu děkovat. Tak, jak nám to vložil Kristus Pán do modlitby Otčenáš: „Chléb náš vezdejší dejž nám dnes...“

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Jedno staré přísloví říká: **Čí chleba jíš, toho píseň zpívej**. Na první pohled to zní podlézavě, ovšem pouze ve vztahu k člověku. Ve vztahu k Bohu je to však naprosto přesné: Jíš Boží chléb – dar Boží, proto Boží píseň zpívej! Amen.

18. neděle v mezidobí

1. čtení
(Ex 16, 2-4.12-15)

2. čtení
(Ef 4, 17.20-24)

Evangelium
(Jan 6, 24-35)

VIDĚT A VNÍMAT

Bratři a sestry, co vlastně potřebuje člověk k životu? Skývu chleba, dobré slovo, lásku druhého. Pán Ježíš nabízí člověku všechno, co k životu potřebuje. Proto přišel na svět, a proto se chce i dnes setkat s námi.

V evangeliu jsme slyšeli Pána Ježíše, jak hovoří k zástupcům o chlebu z nebe, o pokrmu duše, avšak ti lidé se za ním hnali jen pro pokrm tělesný. A to je velice špatný stav člověka. To je **duchovní hluchota** – to je stav

lidí, kteří zbystří sluch jen tehdy, když se cinká penězi. Je to **duchovní otupělost** – stav lidí, kteří zbystří zrak jen tehdy, když jde o zisk.

Pro nás, kteří jsme uvěřili v Krista, je však nezbytné, abychom dokázali **vidět a vnímat**. A tomu se musíme od malička učit. A Bůh nám v tom pomáhá. Tak jako Izraelitům na poušti kdysi sesílal manu z nebe, tak i dnes sesílá nám **pokrm života věčného**. Máme však dost vnímavé oko, abychom tento pokrm uviděli? Máme dost citlivý sluch, abychom Boží nabídku uslyšeli, vnímali?

Moji milí, i ten obyčejný chléb náš vezdejší – plod země a plod lidské práce – se stává chlebem věčného života pro ty, kdo umějí a chtějí vidět, slyšet a vnímat.

Ano, v tom je velká výhoda těch, kteří umějí v neděli přijít do kostela na mši svatou. Zde se bystří zrak, abychom uviděli chléb jako **dar z nebe**. Abychom uviděli a rozeznali za věcmi profánními **posvátná znamení Boží lásky** a péče o své tvory – např. sedmero svátostí.

Veliká je bída slepých na cestách pouští života. Nepatříme i my tak trochu mezi ty slepé? Nepatříme snad mezi ty, ke kterým Pán Ježíš přes věky časů stále varovně volá: **Já jsem Světlo**, ale vy mne nevidíte. — **Já jsem Cesta**, ale vy po ní nejdete. — **Já jsem Pravda**, ale vy ji nehledáte. — **Já jsem Slovo Života**, ale vy mu nenasloucháte. — **Já jsem Chléb vašeho života**, ale vy jej nejíte.

I dnes tu máme možnost uslyšet Boží hlas za slovem lidským. I dnes tu máme možnost uvidět Pána Ježíše v nebeské maně eucharistického chleba. Máme tu možnost **učit se vidět a slyšet**. Dnes – a vlastně kdykoliv, když přijdeme na mši svatou.

O zavedení křesťanské víry ve staré Rusi se vypravuje, že kyjevský velkokníže Volodymyr, než se roku 989 nechal pokřtít, poslal do Byzance delegaci svých bojarů, aby se tam informovali o křesťanské víře. Delegace se vrátila a měla podat velkoknížeti zprávu. Ale bojaři mlčeli. Konečně jeden z nich takto promluvil: „Z toho, co nám tam říkali, jsme nepochopili nic. Ale když nás přivedli do svého chrámu na svatou liturgii, **připadali jsme si tam jako v nebi**.“

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Kéž i my se umíme tak účastnit na nedělní mši svaté, že nám tu bude také jako v nebi. Že se tu budeme učit hlouběji vidět divy Boží lásky ve všedních dnech našeho života. Že se tu budeme učit stále vnímavěji naslouchat hlasu Kristova evangelia. Že se tu budeme učit krásně prožitému křesťanství od Panny Marie, Pomocnice křesťanů. Kéž se tak stane! Amen.

19. neděle v mezidobí

1. čtení

(1 Král 19, 4-8)

2. čtení

(Ef 4, 30 - 5, 2)

Evangelium

(Jan 6, 41-51)

TAJEMSTVÍ VELEBNÉ SVÁTOSTI

Bratři a sestry, v dnešním evangeliu slyšíme Ježíšova slova: „Já jsem živý chléb, který sestoupil z nebe. Kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. Chléb, který já dám, je **mé tělo, dané za život světa**.“ Tato slova Krista Pána by nás měla vzrušit stejně jako ty první posluchače. Vždyť je to nepochopitelné! Jak to Pán Ježíš vlastně myslel? Co tím chtěl říci?

Pokusy o vysvětlení těchto slov naplňují celé dějiny života církve, a přesto zůstávají – a nadále zůstanou – **tajemstvím Velebné svátosti**. Je to tajemství Boží lásky, kterému se snažíme porozumět aspoň natolik, abychom z této svátosti mohli čerpat **sílu Boží milosti**.

První generace křesťanů chápaly svátost Těla a Krve Páně jako **lámání chleba**, jako společenství u stolu. Tato svátost byla pro první křesťany znamením jednoty s Kristem a církví. Brzy se ujal i název **Eucharistie**. Tak se jmenovala děkonná modlitba při rituální rodinné večeři v podvečer sabatu. Děkovali při ní za láskyplnou Boží péči o člověka. Prvotní církev viděla v Eucharistii především Krista Pána, který dále žije mezi námi ve společenství věřících kolem něho.

Pozdější generace se zamýšlely stále pozorněji nad tím, co se při slavení Eucharistie děje se způsoby chleba a vína. Odpověď našel největší scholastický teolog sv. Tomáš Akvinský v pojmu **transsubstanciace** čili přepodstatnění. Jeho nauku později přijal i Tridentský koncil a tato nauka platí dodnes. Při proměňování se mění substance (podstata) chleba na Tělo Kristovo a podstata vína na Krev Kristovu, zatímco akcidenty (způsoby) chleba a vína zůstávají.

Podle nauky Tridentského koncilu, vycházející z učení sv. Tomáše Akvinského platí, že ve svátosti Eucharistie je Kristus pod způsoby chleba a vína **opravdu, skutečně a podstatně přítomen** s celým svým Tělem a Krví, duší i božstvím. Ve **Mši svaté** se zpřítomňuje nekrvavým způsobem Kristova **SMÍRNÁ OBĚŤ** za naše hříchy – nekrvavým způsobem se zde zpřítomňuje Kristova **krvavá oběť na kříži, kterou Kristus Pán přináší nebeskému Otci ZA NÁS a ZA MNOHÉ na odpuštění hříchů**. A konečně se k tomuto nekrvavému zpřítomnění Kristovy oběti na kříži připojuje **svaté přijímání** jakožto **přivlastnění ovoce Kristovy oběti**, jako duchovní pokrm pro věřící – jako nebeská hostina Beránkova.

Pro náš duchovní život je velice důležité, že **při mši svaté se máme proměnit i my**. Jako chléb sestává z mnoha zrn obilí, která napřed vyrůstala porůznu, a pak byla shromážděna a spojila se v jeden chléb, tak i my tu máme **srůst v jedno tělo Kristovy církve**. Máme zažít do hloubi své duše radostný poznatek, že nejsme sami. Že jsme údy Těla Kristova – jeho svaté církve, že jsme součástí velkého společenství rodiny Božích dětí, vykoupených a živených Kristovým Tělem a Krví, to jest samotným Ježíšem Kristem. O to tedy jde při každé mši svaté: abychom se i my proměnili v Kristovo jedno Tělo, ve společenství jeho církve, ve **společenství lásky**.

Tomu velmi dobře naši předkové rozuměli, když Eucharistii nazvali **svatou mší**. Slovo „mše“ je z latinského „missa“, což je odvozeno z „**missio**“ – **poslání**. Chtěli tím pojmenováním zdůraznit, že při eucharistickém proměňování se i my máme proměnit v jeden šik **vyslanců Boží lásky** v našich rodinách, v našem světě. Na konci mše svaté říká jáhen: **Ite, missa est!** Jděte, naše misie začínají! Jděte, proměnili jste se v misionáře, ve vyslance Boží lásky!

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? Stane se toto s námi i dnes při mši svaté? Jestli dnes o trochu lépe pochopíme, že tvoříme všichni dohromady společenství víry, naděje a lásky, pak je tato naše mše svatá opravdovou křesťanskou bohoslužbou. A především mějme na paměti, že **Velebná svátost je viditelné znamení Kristova společenství s námi!** Amen.

20. neděle v mezidobí

1. čtení

(Přís 9, 1-6)

2. čtení

(Ef 5, 15-20)

Evangelium

(Jan 6, 51-58)

POKRM PRO ŽIVOT VĚČNÝ

Bratři a sestry, v dnešním evangeliu Pán Ježíš pokračuje v takzvané eucharistické řeči. Úryvek evangelia podle svatého Jana svědčí o tom, že to **Kristus Pán myslel s jezením svého těla naprosto vážně**. A že to i jeho posluchači pochopili správně, o tom svědčí jejich pobouření a hádka o tak závažné skutečnosti. Pán Ježíš to potvrdil slovy, že se opravdu jedná o **skutečný pokrm**. Tak to my, katolíci, přijímáme a vyznáváme. Sejděme nyní z těch výšin tajemství do té úplně praktické roviny.

Co to pro nás znamená? Především je třeba uvědomit si, že to je **podmínka, kterou Pán Ježíš dává pro věčný život a pro vzkříšení**. Za druhé bychom si měli uvědomit, že to je **závdavek věčného oslaveného života**. A konečně za třetí – ten, kdo jí Kristovo Tělo a pije jeho Krev, si vytváří jakési „**předplatné**“ **své budoucnosti**.

V jednom městě začali stavět velký dům pro několik rodin. Ti, kdo měli zájem zde bydlet, mohli si už předem předplatit nový byt. A tak si mohli pravdivě říkat: Teď už máme skoro jisté, že tam budeme bydlet. A stejně tak je tomu i s nebem – do svého budoucího příbytku – můžeme vstoupit tehdy a jen tehdy, když si budeme podle Ježíšových slov „**předplácet**“. Kristus Pán to říká jasně: **Nebudete-li jíst, nebudete mít, nevzkřísím vás**.

Můžeme se na to podívat i z jiné polohy. Aby mohlo žít lidské tělo, musíme jíst denně chléb. Jenže člověk stejně po určité době zemře, i když pravidelně jí. Kristus Pán však hovoří o věčném životě. A ten má stejnou podmínku – totiž jíst pokrm nesmrtelnosti, **pokrm pro život věčný**. A zde je to velmi smutné. Kolik lidí vynakládají na pomíjející pokrm, ale jak málo jich usiluje o pokrm pro život věčný!

Jednou v pondělí ráno šla skupinka dětí do školy. Vyprávěli si o tom, co dělali v neděli. Jeden chlapec říká: „Ráno jsme všichni kromě babičky odešli k rybníku. Koupali jsme se celý den, a vyhřívali jsme svá těla na sluníčku.“ Druhý říká: „Já jsem odejel hned ráno s partou kluků do města na sportovní závody. Naše družstvo bylo na druhém místě. Domů jsem přijel až večer.“ A třetí chlapec říká: „Ráno jsme nasedli se sousedem do auta

a jeli jsme společně do zoologické zahrady. Odpoledne jsem šel s bráchou do kina. Hráli tam bezvadnou americkou cowboyku.

Jen jedno děvče nakonec povídá: „My jsme šli s našima ráno na mši svatou. Po mši jsme si povídali s ostatníma holkama. Dobře jsme si zazpívali a bylo mi fajn. Odpoledne jsem také stihla kino a ještě jsem si večer zahrála počítačovou hru.“ Po takovém vyznání ti ostatní v rozpacích zmlkli. Co si o té dívce mysleli, nevíme. Ale jedno víme jistě: byla to správná holka, která měla ve třídě přirozenou autoritu. Všichni ji měli rádi, a tak raději mlčeli.

Je třeba si uvědomit, že za tím vším se skrývá něco nesmírně vážného. ***Jak dopadne život těch lidí, kteří se nestarají o svůj věčný život?*** Kteří dávají přednost starostem o hmotné statky, pečují jen o své hříšné tělo a svůj volný čas vyplňují jen a jen bezduchou zábavou? Myslíte si, že nás bude někdo honem honem zvat do svého domu, když s ním neudržíme přátelství? To asi sotva! ***Kdo však často přijímá Tělo Kristovo, stává se jeho přítelem.*** Víme, že přátelé se rádi scházejí, dokáží se rádi přijmout a pohostit ve svém domě.

Bratře milý, sestřičko drahá, věříš tomu? A tak tomu bude i s námi, kteří s láskou a rádi pěstujeme přátelství s Kristem Pánem. On naši nesmrtelnou duši neopustí ani poté, co přejdeme branou smrti, ale přijme nás k sobě do svého království spravedlnosti, lásky, milosrdenství a pokoje, kde už nebude bolest, utrpení a pláč, ale kde se budeme spolu s ním radovat až na věky věků. Amen.

Váš služebník a duchovní otec P. Mgr. Ing. Jan Špaček, dr. h. c.

AKTUALITY

- **PRVNÍ PÁTEK V MĚSÍCI SRPNU – MŠE SVATÁ A POBOŽNOST K NEJSVĚTĚJŠÍMU SRDCI JEŽÍŠOVU:**
V pátek 2. srpna 2024 od 14 hodin v kapli domova důchodců v Horní Plané budeme prožívat **první pátek v měsíci srpnu**.
Nejprve bude **votivní mše svatá** „O Nejsvětějším Srdci Ježíšově“. Po modlitbě po přijímání následuje **pobožnost k Nejsvětějšimu Srdci Ježíšovu** (výstav Velebné svátosti, krátká adorace, litanie k Nejsvětějšimu Srdci Ježíšovu, zásvětná modlitba, svátostné požehnání).
- **POUTNÍ MŠE SVATÁ VE FARNÍM KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE VE FRYMBURKU:**
Milovaní bratři a sestry, drazí poutníci k svatému Bartoloměji, přátelé Boží!
Srdečně vás všechny zvu na **slavnou poutní mši svatou** ke cti svatého Bartoloměje, apoštola, která se koná **v neděli 25. srpna 2024 v 9:45 hodin** ve farním kostele sv. Bartoloměje ve Frymburku.
- **POUTNÍ MŠE SVATÁ VE FARNÍM KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE VE VYŠŠÍM BRODU:**
Milovaní bratři a sestry, drazí poutníci k svatému Bartoloměji, přátelé Boží!
Srdečně vás všechny zvu na **slavnou poutní mši svatou** ke cti svatého Bartoloměje, apoštola, která se koná **v neděli 25. srpna 2024 v 11:30 hodin** ve farním kostele sv. Bartoloměje ve Vyšším Brodu.

